Гнався постом засідатель
На чиюсь біду.
Серед ставу й заломився
На тонкім льоду.

Б'ються соцькі й розсильнії,
Б'ються й рибаки,
Водять шнури край пролому,
Ості і гаки.

Але йде жидок убогий,
Пейсами потряс:
"Гирсти! Гирсти? —став питати.
Що таке у вас?"

"Засідатель утопився,
Господи прости!..
Ходи, жидку, хоч поможеш
Шнура завести".

"Гирсти! — нащо то шукати
Людської біди?
Лиш карбованця наставте,
Вийде сам з води!"

1857